

Oliver Twist – Kritika ali ocena

Oliver Twist je roman, ki ga je napisal Charles Dickens leta 1838. Po romanu so v Mladinskem gledališču v Ljubljani uprizorili istoimensko igro, ki smo si jo s šolo pogledali v sredo, 12. 1. 2012.

Pred predstavo nisem vedela kaj pričakovati, saj si še nikoli prej nisem v mladinskem gledališču ogledala kakšne prave igre. Ko sem gledala predstavo, sem v sebi čutila vznemirjenje, zaradi tega, ker so bili že dogodki, ki se dogajajo v knjigi vznemirljivi in precej žalostni. Igralci v igri pa so jih še bolj popestrili z glasnim vpitjem in z vzpenjanjem oz. plezanjem po kolih, koreografijo in s pretepanjem, ki so ga zelo iznajdljivo izpeljali.

Igralci v igri so morali biti zares dobri igralci, ali pa so samo razumeli igro in se poistovetili s svojimi liki. Zelo dobro so izražali čustva, ki so jih imeli liki. Ni bilo dvoma, da igralcem ne bi verjeli igre, saj so se čisto poglobili vanjo in odigrali vloge kot je potrebno. Mene osebno so prepričali s svojo igro in vso mojo pozornost usmerili nase. Veliko gledalčeve pozornosti so dobili s spretnimi gibi na večnamenskih kolih, ki so stali sredi odra, morda so bili takrat, ko jih niso uporabljali, malo moteči, a igra je bila dovolj napeta, da si jih z lahkoto spregledal. Zelo se je videlo njihovo prezenco pri igri, kar jim da še dodatno točko.

Oder ni bil raven. V desnem delu je bil nižje kot na levi. Zaradi tega smo gledalci še bolj dojeli igro, saj je bila igra videti tridimenzionalno. Kot sem že omenila so bili sredi odra do stropa visoki koli. Pód je bil videti, kot da bi bil iz rešetk in čez cel oder so odprtine, kar pomeni da oder lahko dejansko odpreš. To mi je bilo všeč, ker so oder uporabljali kot krsto, stolček in kot shrambo Faginove zlatnine. Svetloba je bila zelo v redu, opazila sem da so imeli res veliko reflektorjev, še celo pred odrom, tik pred gledalci ob strani odra je bilo na vsaki strani pet reflektorjev. Z osvetljavo mislim da ni bilo nobenih problemov, saj je bilo vse primerno osvetljeno. V predstavi mi je bila najbolj všeč glasba, ker je bila po mojem žanru, ko je bil kakšen napet trenutek so predvajali tako glasbo, da si dejansko občutil kar se je dogajalo. Morda bi lahko predvajali več glasbe, oz. bolj pogostokrat. Imeli so tudi plesno koreografijo, ki mi sploh ni bila všeč oz. ni sodila zraven, zdela se mi je butasta. V nasprotju z koreografijo, sem veliko časa namenila opazovanju kostumov, ki so bili zelo barviti, iz različnih materialov, kostumi so bili res nekaj posebnega, npr. Bill je imel kačje usnje,

Oliver je imel strgane hlače, da je bil videti kot ubogi otrok, brez staršev, kar je tudi bil. Tudi črni vrage (Faginova tolpa) so bili res videti kot nepridipravi, že samo zaradi nizkih kap do ušes in bili so oblečeni v črno. Da ne omenjam Nancy in njenega dolgega krila, in njene lasulje. Možje z maskami so bili zelo simpatični zaradi strahu, ki so ga predstavljali, in z palicami v obliki kladiva so bili videti srhljivi, na glavi so tudi nosili črne cilindre.

Igro bi lahko zaigrali bolj enostavnejše, ker je bilo veliko vmesnih dogodkov, katerih sploh nisem razumela, glede na to, da smo še mladi, mislim, da je bila igra preveč odraslo zaigrana in mislim, da nas je bilo veliko gledalcev, ki igre nismo razumeli tako, kot bi jo morali. Gledalci smo čutili strah, takrat, ko je nastopil, to so naredili že samo s srhljivo glasbo. Mislim, da če ne bi prej v šoli prebrali obnove zgodbe, igre sploh ne bi razumeli. Ker pa smo jo v šoli prebrali, bi jo po pravilih morali razumeti, a je vseeno nismo popolnoma. Sama predstavitev zgodbe je bila bolj slaba. Preveč vmesnih dogodkov je bilo. Konec je bil preveč na hitro narejen, jaz osebno ga sploh nisem razumela. Dobro je bil prikazan motiv propada dobrote, videlo se je, da so na začetku Oliverja vpeljali v krajo, a potem je Oliver spoznal zmoto in ni postal zmikavt, oz. ni postal tak kot tisti, s katerimi se je družil. Na koncu je postal dobrotnik. Tu se je videla primerjava s svojim življenjem, pravijo, da je res tako, če se družiš z slabiči, tak tudi postaneš, oziroma postajaš podoben svoji družbi.

Kar lahko iz kritike izluščimo je to, da je bila predstava v redu, a je imela nekaj pomankljivosti. Če bi predstavo ocenila od 1 pa do 10, bi igri dala oceno 7.